

189 ඉසුරු සැපත්

ඉසුරු සැපත් විඳිමින් අප ගෙවන ජීවිතේ
තාවකාලිකයි, ඒ බව සිතවි මිනිසුනේ
හරි නුවණක් නොමැතිව ගත කරන ජීවිතේ
අතුරුදහන් වෙයි තිරිසන් සතුන්ගේ වගේ

මගේ දෙනොල් දෙසයි වදන් උතුම් වීතැණයේ
මගේ හිතද විදක්නයේ රහස කියන්නේ
උවදෙස් වැකියකට මගේ සවන් යොමන්නේ
විහිණ නදින් සියළු ගැටළු මා විසඳන්නේ

කුමට බියෙන් සැලෙන්නේ මා විපත් වතාවේ
අදමිටුකම් මා ලුහු බැඳූ වට කැරැ ගන්නේ
ධනය කෙරේ විශ්වාසය උන් රඳවන්නේ
වස්තුව ගැහැ පුරසාරම් ඔවුන් දොඩන්නේ

මෙලොව බදාගෙනැ හැමදා ඉන්නේ කවිදෝ
නැණ ඇති නැති සියළු දෙනා මියැදි යන්නෝ
අනුන් හැටමැ සිය සම්පත් අත හැරැ යන්නෝ
මිනිවලයැ උන් සතුටන එකමැ නිවහනේ